

DE QUERALT AL COGULLÓ D'ESTELA

per la Figuerassa i retorn per la Baga de Queralt

Distància	19,3 km
Desnivell acumulat	1380 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	12 de febrer de 2009
Cartografia	Editorial Alpina. Rasos de Peguera (1:25.000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=374324

Itinerari circular entre la Serra de Queralt i els primers contraforts dels Rasos de Peguera. Llarg i amb un apreciable desnivell acumulat, però permet diverses variants per escurçar-lo que trobareu als enllaços de la ressenya. Tant el Serrat de la Figuerassa com el Cogulló d'Estela son dues talaies amb una molt bona perspectiva sobre el Berguedà, el Bages, el Ripollès i el Pirineu.

Amb neu te un punt delicat just abans d'accedir al cim del Cogulló d'Estela: grampons i piolet seran quasi obligatoris.

Solament en aquest punt. La resta és una excursió fàcil i còmode. Precisament la manca de piolet ens va impedir acabar de pujar-hi. Tantes vegades l'hem carregat sense haver de utilitzar-lo! Però la veritat és que no comptàvem trobar-hi tanta neu.

Itinerari

Deixem el vehicle a l'aparcament del Santuari de Queralt (1.130 m). Comencem l'excursió retornant a peu a la cruïlla amb la BV-4243 Berga-Rasos de Peguera. Ho fem per un corriol que fa dreuera retallant els revolts de la carretera, marcat amb senyals grocs i blancs del PR C-73.

Carretera als Rasos de Peguera (915 m). La seguirem poca estona: gira a l'esquerra i després un llarg revolt a la dreta, trobem una pista per l'esquerra. Agafarem aquesta dreuera que ens menarà paral·lels a la carretera que retrobarem uns metres més amunt. Retrocedim un curt tram fins que, per l'esquerra, surt la pista cap a la Figuerassa (955m 30'), ben senyalitzada amb cartells. La seguim uns 700 metres fins que, al mig d'un revolt per salvar una torrentera, surt un sender sense senyalitzar, per l'esquerra (966 m). El seguim i després d'una curta pujada retrobem el PR C-73. Un pal indicador ens hi guia.

El camí guanya alçada progressivament, suau primer, fort després, vers mestral (NO) per dins del bosc amb profusió de boix i espessa malesa que, malgrat ésser a banda de migdia, (som al Solell de Can Maurí) ens protegeix del sol. Al peu d'una gran timba abastem la Cova de Can Maurí (1.139 m, 1h). Més que cova és una gran espluga. Uns metres abans de la boca de la cova, el camí es desvia lleugerament a la dreta i segueix pujant en la mateixa direcció, cada cop en pendent més fort, protegits per l'espessa vegetació que no ens deixarà fins que siguem ben be sota de la cinglera del mirador de la Figuerassa. A la cota 1.300 deixem un corriol que surt a mà esquerra.

Ja a la carena, retrobem la pista que hem deixat abans i que pel Bac de Vilosiu i la Plana Rodona puja per la baga tot fent grans giragonses. (1.491 m, 1h 50'). Rètol

indicador. Val la pena prendre uns centenars de metres la pista vers sol ixent, passant pel costat de les instal·lacions de telecomunicacions, fins al mirador. I dedicar-nos una bona estona a contemplar l'ampli panorama que s'albira des d'aquell punt.

Reprenem el camí al punt on hem trobat el rètol. Marxem vers mestral. Passem per davant d'un altre edifici amb repetidors de telecomunicacions. Algunes estaques i fites ens guien. Des d'aquest punt ja podem albirar el Santuari de Corbera. Anirem carenejant el serrat en suau baixada, entremig de clarianes, fins abastar el Coll d'Oreller, cruïlla de camins (1.411 m, 2h 10'). Nou rètol que ens guia a prendre la pista que per l'esquerra marxa cap a migdia, marcada pels senyals blancs i vermells del GR 107 (Camí dels Bons Homes). Després d'una breu pujada arribem al Santuari de Corbera (1.424 m, 2h 20').

Prenem un corriol ben fressat i senyalitzat per rètols del PR C-73 i pintura groga i blanca, en direcció a Tagast. Caminem de nou vers mestral, en forta pujada. Aviat abastem una pista i, en suau baixada, passem pel costat de Can Déu (1.529 m, 2h 45'), mas en estat semi ruïnós. Girem a garbí (SO) i mes endavant a ponent. Sense perdre la pista ni els senyals del PR i per camí planer, entre marges de pedra, arribem al mas de Ca Les Planes (1.544 m, 3h), encara en pitjor estat que l'altre. Per un corriol passem pel costat de la casa, en direcció nord. Abastem una antiga pista i comencem a enfilem-nos en direcció altre cop vers mestral. Seguim aquesta pista estalviant-nos-en les llaçades per dreteres. Forta pujada. Abstem la Font de Tagast (1.720 m, 3h 40').

Ara ens cal abandonar el PR i marxar vers migdia tot travessant els Plans de Tagast, a sol ixent de la Roca d'Auró (o Roc d'Uró) per abastar la pista que s'enfila al Coll d'Estela des d'Espinalbet i que parteix de la carretera que mena al Santuari de Corbera. Hi ha camí però amb neu ens va resultar impossible trobar-lo. Trobarem terreny planer primerament, però quan ja albiràvem la pista ens calgué baixar per entremig d'una pineda amb molta malesa al sotabosc i terreny abrupte.

El camí surt dibuixat al mapa. Segons el llibre «L'Alt Berguedà en 27 itineraris» (X. Losantos, P. Robert i R. Rovira. Cossetània Edicions. Premi Vèrtex de la FEEC) el camí o corriol segueix un petit curs d'aigua, molt proper als peus de la Roca d'Auró i va a sortir a la pista, un dos-cents metres abans del coll, més amunt del darrer revolt.

Sortim a la pista i la seguim a mà dreta fins al Coll d'Estela (1.773 m.). Un cartell indica la direcció al cim. Seguim vers migdia pel costat d'una tanca pel bestiar, (sense neu hom pot seguir senyals de pintura verda). El corriol va enfilem-se per l'obaga del Cogulló d'Estela i en un punt rocallós i força inclinat(1) hi ha instal·lada una sirga per superar-lo (1.840 m., 4h 45'). Després d'un pas estret progressem per la banda de ponent i anem voltant el cogulló en sentit contrari a les busques del rellotge fins a la de migdia, per la que ens hi enfilem per abastar el cim (1.862 m). Creu de ferro, senyera i llibre de registre instal·lats pel C.E. Berguedà.

Retornem al coll pel mateix camí i emprenem la pista, retallant-ne les llargues giragonses per dreteres més o menys fressades però sempre evidents. Abastem la carretera que mena al Santuari de Corbera que prenem a mà dreta en direcció a la Carretera dels Rasos. La trobem a l'alçada del Càmping Font Freda i la prenem a mà esquerra, seguint-la un quilòmetre, fins poc abans del punt quilomètric 3 on, a mà dreta, surt una pista amb senyals del GR 107 que aviat gira a migdia. Per sota els xalets d'una urbanització travessem la Riera De Metge i, marxant vers xaloc (SE) ens enfilem per la Baga de Cal Pere Sastre a la Serra de Queralt. Camí ben senyalitzat, fressat i apariat amb esglaons ens diversos punts. Pujada entre forta i

moderada amb algun tram en baixada. Quan abastem la carena ja albirem el santuari (7h 15').

- (1) No vàrem poder passar d'aquest punt. Malgrat calçar-nos els grampons ens hagués calgut també piolet, que no dúiem. La sirga estava pràcticament coberta de neu i glaç. En altres condicions no és pas un punt compromès.